

Чи зазнало
християнство
поразки?

Чи зазнало християнство поразки?

Правильна відповідь на питання, чи було християнство успішним чи провальним, залежить від правильного розуміння того, що являє собою християнство, і що саме Бог хотів, щоб воно здійснило на землі. Христос представлений нам у Біблії як Спаситель світу; і логічним висновком є те, що Бог планував, щоб світ навернувся до Нього і таким чином був врятований від смерті. Майже дві тисячі років минуло з того часу, як Ісус прийшов на землю, щоб померти за людство, але світ все ще далекий від навернення. Християнство в цілому стрімко втрачає свої позиції, а цілі народи протиставляють себе різним релігіям. Чи можемо ми судити з цього, що Божий план зазнав невдачі?

Учні за часів Ісуса покладали свої надії на Месіянське Царство на пророцтва Старого

Завіту, і тому їхні сподівання були здебільшого правильними. Вони не розуміли, що час для встановлення цього царства ще не настав. Так само і з більшістю християн, які сповідують християнство з того часу: їхня віра в те, що Бог запланував навернення світу через Христа і Церкву, є правильною, але вони не змогли побачити з Писання, що це не той вік, в якому Бог задумав здійснити цю роботу.

Як безпосередні учні Ісуса не помітили з пророцтв, що Месія повинен постраждати і померти як Відкупитель людей, перш ніж обіцяні благословення Царства придуть у світ, так само і сповідуючі християни не змогли побачити з Писання, що справжня Церква Христа повинна постраждати і померти разом з Ним, перш ніж вона отримає привілей розділити з Ним у майбутньому Царстві роботу з навернення і благословення світу людства. Апостол Павло чітко формулює це питання, кажучи: "Якщо діти, то спадкоємці, спадкоємці Божі й співспадкоємці з Христом; коли так, то й страждати з Ним, щоб і прославитись разом з Ним. Бо я вважаю, що страждання теперішнього часу не гідні порівняння зі славою, що з'явиться в нас". Римлянам 8:17,18

Слава, про яку тут йдеться, очевидно, є славою спільного спадкоємства з Христом у Його Месіанському Царстві. Якщо ті, хто досягає цієї слави, повинні спочатку страждати разом з ним, то це означає, що нинішня місія церкви полягає не в тому, щоб завоювати світ для Ісуса, а в тому, щоб вірно слідувати його слідами, навіть до смерті.

Християни йдуть за Ісусом

Цьому навчав своїх послідовників сам Ісус. Наприклад, він неодноразово говорив: "Хто хоче бути моїм учнем, хай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною". Те, що вони повинні були слідувати за ним аж до смерті, стає зрозумілим зі слів Ісуса в Об'явленні 2:10, де сказано: "Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя". Те, що ця вірність передбачає стійкість перед обличчям страждань і переслідувань, показує Його обітниця в Об'явленні 3:21, де Він говорить: "Переможцеві дам сісти зі Мною на Моєму престолі, як і Я переміг і посаджений з Отцем Моїм на Його престолі".

Коли Церкві було дано Божественне доручення йти по всьому світу і проповідувати Євангеліє, було чітко зазначено, що метою цього є навчати учнів і давати свідчення. Те, що це свідчення було призначене Богом не для завоювання світу, а для

підготовки самих християн до майбутньої роботи царювання з Ісусом, ясно сказано в Об'явленні 20:4. Ми цитуємо: "І бачив я душі тих, що були обезголовлені за свідчення Ісуса та за Слово Боже, ... і вони жили й царювали з Христом тисячу років".

Якщо місія справжніх християн у світі полягала лише в тому, щоб свідчити про істину і за допомогою набутого досвіду підготувати себе до великої майбутньої роботи з навернення світу в період тисячолітнього царства, то ми можемо легко зрозуміти очевидну невдачу християнства. Ми бачимо, що справжнє християнство не зазнало невдачі; що це просто помилкова надія багатьох віруючих, яка не здійснилася. Коли ми бачимо, що теперішня місія Церкви - це місія жертви і страждання, а не завоювання світу, для нас одразу прояснюється багато загадкових питань.

Наприклад, чи не замислювалися ви часто над тим, чому віруючі християни зазвичай страждають більше, ніж невіруючі? Чи замислювалися ви, чому після того, як Ісус прийшов як світло світу, людство фактично занурилося в довгий період темряви, про який ми зараз говоримо як про Темні віки? Чи замислювалися ви над тим, чому сьогодні у світі більш ніж удвічі більше невіруючих, ніж сто років тому? Хто не задавався подібними питаннями?

Багато хто в результаті своїх роздумів дійшов висновку, що християнство - це гігантський фарс, і що цей нібито фундамент і оплот цивілізації не виправдав покладених на нього сподівань.

Хто такий християнин?

Популярна ідея християнства полягає в тому, що християнином стають приблизно так само, як вступають до клубу, і що це є свого роду гарантією від божественного гніву, який в іншому випадку відправив би людину на жахливі муки після смерті. Звідси випливало припущення, що Бог хоче, щоб усі стали християнами, щоб вони могли уникнути цієї жахливої долі. Тепер, коли з'ясовується, у повному світлі нового дня, що кошмар вічних мук не описується в Біблії, стає зрозумілим шлях до кращого розуміння того, що означає бути християнином.

Слово "Христос", що є грецьким перекладом єврейського слова "Месія", використовується в Новому Завіті для того, щоб пов'язати Ісуса зі славною низкою месіанських обітниць, що містяться в Старому Завіті. Перша з цих обітниць була дана в Едемському саду, коли Бог сказав, що насіння жінки розсіє голову змія. Інша, більш конкретна обітниця була дана Аврааму, коли

йому було сказано, що через його насіння благословляться всі сім'ї землі.

Ісус Христос прийшов у світ як насіння обітниці, щоб бути тим, хто благословить усе людство, і Святе Письмо показує, що ті, хто стають справжніми християнами, вірно слідуючи його слідами самопожертви, аж до смерті, стають разом з ним частиною обіцяного насіння.

Апостол Павло, пишучи до християн свого часу, сказав: "Якщо ви Христові [християни], то ви Авраамове насіння й спадкоємці за обітницею" (Гал. 3:29). (Гал. 3:29) У своєму листі до Коринтян Павло говорить, що Христос "не один член, але багато". У цих двох висловлюваннях апостол подає дуже важливий момент для роздумів. Вони показують, що, обираючи і розвиваючи християн, Бог просто проводить підготовчу роботу у зв'язку з майбутньою месіанською метою благословити всі народи. Це означає, що Бог не намагався зробити християнами все людство, а лише вибрав кілька народів, які будуть пов'язані з Ісусом у Його майбутній роботі по благословенню всього світу, як живих, так і мертвих.

Особливий народ

Хто ці християни сьогодні, яких Бог обирає для царювання з Месією? В якій церкві ми їх знайдемо?

Бог є Суддею щодо того, ким вони є. Зокрема, християнин - це той, хто визнав себе грішником і відчуженим від Бога, покаювся, і через віру в пролиту кров Христа повністю присвятив свій час, таланти - все, що він має - Господу, і вірно намагається здійснювати це посвячення. Конфесійна приналежність до церкви не має до цього жодного відношення.

У п'ятнадцятому розділі Діянь апостола Павла міститься показове оповідання про Божественну мету у виборі вірних християн цього віку. Апостол пояснює, що "Бог спочатку відвідав поган", але не для того, щоб усіх їх зробити християнами, а "щоб вибрати з них народ для свого імені" - справжніх християн. Після цього, проголошує апостол, до Ізраїлю повернеться божественна прихильність, і зруйнована "скинія Давидова" буде відновлена: і тоді, каже він, "залишок [рештки] людей", тобто погани, отримають можливість "шукати Господа". Спочатку має бути завершена робота з підготовки народу для Його імені - нареченої Христа, яка складатиметься з усіх повністю посвячених християн. Дії 15:14-18

Коли ми бачимо, що Бог не має наміру, щоб увесь світ у цьому віці став християнами, це допомагає нам зрозуміти багато уривків з Біблії, які до цього часу були дуже складними для

розуміння. Наприклад, в Об'явленні 5:10 нам сказано, що майбутнє царювання Христа і Церкви бути тут, на землі. Як це може бути правдою, якщо всі, крім Церкви, будуть забрані з землі і вічно мучитимуться в палаючому пеклі? Над ким тоді святі будуть царювати тут, на землі? Ця складність зникає, коли ми усвідомлюємо зі Святого Письма, що світ буде благословенний, а не проклятий, після завершення істинної Церкви.

Дивлячись на це питання таким чином, ми бачимо, що Божий план спасіння людини надає можливість для всіх, як для Церкви, так і для світу, а не те, що всі мають бути врятовані незалежно від їхньої власної участі в божественному плануванні. Святе Письмо чітко вказує на те, що всі, хто свідомо грішить після того, як прийшов до повного пізнання істини, будуть покарані вічним знищенням, а не вічним збереженням у стражданнях, як це представляють віровчення Темної доби.

Винагорода істинної Церкви

Ще одним цікавим моментом, пов'язаним з Божим вибором християнської церкви для зв'язку з Христом у Його месіанському царстві, є те, що такі вірні християни отримають вищу винагороду,

ніж світ в цілому. Боже передбачення для світу полягає в тому, що вони будуть відновлені до життя на землі - відновлення Царства, приготованого від заснування світу, яке є пануванням над нижчим творінням тут, на землі; але християнину Учитель дав обітницю: "Я йду приготувати вам місце, ... щоб, де Я, там і ви були" (Івана 14:14,15). (Івана 14:2,3) Церква має отримати небесну нагороду, але Божа мета не полягає в тому, щоб забрати все людство на небо, як ми побачимо далі в цій дискусії.

Перспектива вічного життя через пролиту кров Відкупителя - це благословенна надія, яку Біблія дає як Церкві, так і світу. Писання не описує рай для праведників і вічні муки для нечестивих, а радше життя або смерть.

Перша людина, Адам, не послухався і втратив життя; але врешті-решт Ісус прийшов як викуп за людину, щоб виконати покарання смерті власною смертю на хресті. В результаті цього світ знову отримає можливість жити. Ця можливість у свій час прийде до всіх; але в цей євангельський час тільки повністю посвячені християни мають повну можливість скористатися з смерті Відкупителя. Вони, оскільки йдуть за Ісусом, жертвовно віддаючи своє життя, отримують винагороду, і не просто життя, а життя безсмертне. Це ті, що

"шукають слави, і честі, і безсмертя" (Римлянам 2:7). (Римлянам 2:7) Покірні з світу людства, в період майбутнього Царства, також отримають можливість жити, але життя, яке вони отримають, буде відновленим людським життям, втраченим Адамом. Тоді слухняні люди житимуть вічно, але не тому, що стануть безсмертними, а тому, що Бог продовжуватиме підтримувати їхнє життя.

Чому світ не навернувся

Робота істинного християнства досі полягала лише в тому, щоб підготувати майбутніх співспадкоємців Месії до великої роботи в Його давно обіцяному Царстві. З огляду на це, не дивно, що спроби навернення світу так мало просунулися впродовж християнської ери. Творець знав, що з людської точки зору християнство виявиться невдачею. Сам Ісус, говорячи про кінець цього віку, сказав: "Коли прийде Син Людський, чи знайде віру на землі?" (Луки 18:8). Тому той факт, що сьогодні дуже мало людей у світі по-справжньому вірять у Біблію, не є несподіванкою для Бога. Його улюблений Син, Відкупитель світу, передбачав саме такий стан речей і пророкував його. Це ще одна вагома причина, чому ми повинні вірити в те, що говорить Біблія.

Сотні розділень між так званими християнськими церквами також були передбачені в пророчому Слові. Павло говорив, що настане велике відпадиння від істинної віри, і це, безумовно, сталося.

Якби Ісус і його апостоли були групою обманщиків, які прагнули запровадити якусь егоїстичну схему з метою сприятливого впливу на весь світ людства, чи могли б вони свідомо передбачити, що незабаром вся їхня схема зазнає краху, а вони самі стануть посміховиськом у свідомості мільйонів людей? Такі песимістичні прогнози не були б дуже обнадійливими для перших віруючих і не спонукали б дуже багатьох приєднатися до руху. Житейська мудрість говорить: "Малюй майбутнє якомога яскравіше, інакше ти ніколи не отримаєш багато навернень".

Ісус і апостоли не керувалися мирською мудрістю. Вони чудово розуміли, що метою проповіді Євангелія в наш час є не створення великих і імпозантних церковних організацій. Вони знали, що Бог не має наміру, щоб сама лише проповідь Євангелія привела світ до ніг Ісуса. Вони передбачали, що поки невелике стадо справжніх християн буде зібране і підготовлене до майбутньої роботи благословення, введені в оману чоловіки і жінки в цілому спотворять славні

істини, яких навчав Учитель, і що в результаті цього християнство зазнає поразки.

Як же ми раді, що справжнє християнство не зазнало поразки; що божественний план для цього віку успішно виконується, і що зараз ця підготовча робота до нового царства майже завершена. Дійсно, є багато свідчень з Писань, які вказують на те, що період, відведений Божим задумом для покликання і підготовки справжніх християн до царювання з Ісусом у Його Месіанському Царстві, наближається до кінця. Тоді наші серця повинні радіти, розглядаючи деякі свідчення, які вказують на те, що ми майже досягли кінця цього віку і початку нового, в якому провіщені благословення миру і життя будуть роздані вмираючому світові.

Єдина надія світу: Відновлення

Повне відновлення людського роду до стану досконалого здоров'я, щастя і вічного життя у всесвітньому едемському домі - це виражена мета Творця, записана в Його Слові, Біблії. Розум підказує нам, що так і повинно бути. Якщо Бог створив землю для людини, а людину для землі, було б нелогічно припускати, що Він дозволив би протилежним силам обману і бунту вічно перешкоджати Його люблячим планам; або що Він був би змушений прийняти якусь альтернативну

схему, щоб врятувати кількох своїх підданих, перевівши їх в інший стан життя.

Коли Бог створив людину і дав їй цей чудовий дім Едем, було дано доручення розмножуватися і наповнювати землю, і підкоряти її собі. Адамові та Єві нічого не було сказано про те, що вони потраплять до раю, коли помруть; насправді, смерть не загрожувала їм, доки вони залишалися слухняними законам Творця.

Вони мали жити на землі - і не вмирати. Вони повинні були наповнити своїм потомством землю, а не небо. Спробуйте уявити собі славні, ідеальні умови, які були б на планеті Земля, якби гріх і смерть не прийшли на сцену, а первісний едемський рай був би розширений, щоб охопити всю землю, як заповідав Бог. Уявіть собі цей всесвітній рай, наповнений досконалими і щасливими людськими сім'ями, які насолоджуються вічним життям і вічною прихильністю свого Творця. Це практичне, благословенне благо, яке ще має прийти до людського роду, і таке відшкодування було забезпечене через смерть Ісуса.

Обіцянки відшкодування

Коли на самому початку Бог сказав, що насіння жінки розсіє голову змія, Він насправді мав на

увазі, що результати змійної смертоносною роботи будуть знищені, і людина буде відновлена до того, що вона втратила через непослух своєму Творцеві. Коли Бог сказав Аврааму, що через його насіння будуть благословенні всі сім'ї землі, насправді це була обіцянка відновлення для всіх нащадків Адама.

Коли ангел сповістив про народження Ісуса, сказавши: "Сьогодні народився вам у місті Давидовому Спаситель, Христос Господь", це означало, що весь світ отримає можливість спастися від смерті і відродитися до життя на землі (Луки 2:11). (Луки 2:11) Коли Ісус навчав своїх учнів молитися: "Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі", Він просто нагадував їм про справжню і кінцеву мету Царства Божого - відновлення втраченого людиною майна. Кожен християнин, який промовляв цю молитву, незалежно від того, усвідомлював він це чи ні, молився про відновлення райських умов на землі.

Коли наш Господь і Його апостоли обіцяли всім вірним християнам, що вони стануть співспадкоємцями Ісуса і будуть царювати з Ним, це означало, що врешті-решт вони будуть разом з Ним, як духовне насіння Авраама, брати участь у славній справі роздачі обіцяних благословень

відновленого життя. (Об'явлення 5:10) Коли Писання говорить нам, що Ісус "Божою благодаттю скуштував смерть за всіх людей", це означає, що покарання смерті, яке лежить на кожній людині через первородний гріх, у свій час буде відмінено, таким чином відкриваючи шлях для кожної людини до нового життя на землі, зроблений досконалою.-Римлянам 6:23; Євреям 2:9

Саме для того, щоб виконати цю роботу відновлення, церква, як і Ісус, підноситься на таку високу позицію, як за природою, так і за славою. Наскільки краща надія на славу для Церкви Христової, ніж теорія Темних віків про те, що Бог намагався залучити весь світ до Церкви, щоб вони могли врятуватися від пекельного вогню!

Саме ця славна справа відновлення, або реституції, слідує за другим пришествям Христа. Апостол Петро вказує на це в Діях 3:19-23. Незадовго до того, як зробити цю заяву, Петро зцілив чоловіка, який був кульгавим з юності. Використовуючи цей випадок як ілюстрацію і як основу для важливого уроку, який він збирався передати своїм слухачам, він сказав: "Покайтеся ж, отже, і ви та наверніться, щоб гріхи ваші загладилися, коли прийдуть часи оновлення від Господнього лиця, і Він пошле Ісуса Христа, про

Якого раніше вам проповідував, Котрого небо має прийняти аж до часів відшкодування всього, про що говорив Бог устами всіх святих пророків Своїх від початку світу". Яке це всеосяжне пророцтво, відшкодування всього! Яке відмінне продовження другого пришествя Христа від традиційної загибелі, яка повинна була послідувати за його поверненням на землю.

Від присутності Господа настануть часи оновлення, а не темряви і тортур. Вираз "від присутності" в перекладі з грецької буквально означає "з лиця землі". В його основі лежить східне уявлення про те, що повернутися спиною до іншого - свідчення немилості, а подивитися на нього - означає, що його вважають другом. Наскільки ж сповнений сенсу цей вислів, коли апостол використовує його в цьому пророцтві! В Едемському саду Бог відвернувся від свого людського творіння, бо його закон був порушений. "В Його прихильності життя", - говорить пророк; але світ втратив Божу прихильність через гріх, і подібно до квітки, позбавленої сонячного світла і дощу, люди зів'яли і померли. Псалом 30:5

Обіцянки здійсняться

Хоча Бог, образно кажучи, вже понад шість тисяч років повернувся спиною до людського роду,

тим не менш, Він давав обітницю про майбутній час благословення, а також готував людей до того, що обіцяв. Другий прихід Христа і встановлення Його Царства знаменують час, коли ці обітницю починають виконуватися. Через це Петро говорить нам, що тоді Бог повернеться обличчям до людської сім'ї, і в результаті настануть часи оновлення.

Апостол також говорить, що настануть часи відшкодування всього, про що говорили устами всіх святих Божих пророків від початку світу. Саме досконале життя на землі людина втратила, і саме досконале життя на землі має бути відновлене. Як світ може бути відновлений до неба, якщо він ніколи там не був? Всі святі Божі пророки пророкували прийдешні дні благословення для стражденного і вмираючого світу людства! Чи замислювалися ви коли-небудь над тим, що пустелі розквітають, а смоковниці ростуть на небі? Саме про такі земні речі писали старозавітні пророки, і тепер ми бачимо, що їхні послання справді стосувалися земних благ життя і щастя у відновленому раю.

Зцілення Петром одного кульгавого чоловіка було використано лише як ілюстрація того факту, що коли буде встановлено Месіянське Царство, то подібне відшкодування буде для всіх. Ісая,

наприклад, сказав, що коли прийде час Царства, "кульгавий буде стрибати, як олень", що "язик німого заспіває", що "вуха глухого не будуть затикатися", а "очі сліпого" відкриються" (Ісая, розділ 35). (Ісая, розділ 35) Ці благословення відшкодування торкнуться не тільки тих нещасних, хто покалічений і скалічений, але й усіх інших, хто бажає цього, отримають користь від них. Духовна сліпота також буде знята, коли "пізнання Божої слави" наповнить землю, "як води покривають море". Ісаї 11:9; Єремії 31:34

Месіанське царство символізується в пророцтвах як гора. Саме ця гора-царство, за пророцтвом Даниїла, буде рости, поки не заповнить усю землю. (Даниїла 2:34,35,44) Цю саму гору згадує пророк Міхей, де ми читаємо: "І станеться останніми днями, що гора дому Господнього утвердиться на вершині гір, і піднесеться вона над пагорбами, і потечуть до неї народи. І прийдуть багато народів, і скажуть: Ходімо, і зійдемо на гору Господню, до дому Бога Якова, і Він навчить нас Своїх доріг, і ми будемо ходити Його стежками, бо закон вийде з Сіону, а слово Господнє з Єрусалиму. І буде Він судити між багатьма народами, і докорятиме сильним народам здалека, і перекують мечі свої на лемеші, а списи свої на остроги, і не підніметься народ меча на народ, і не будуть більше вчитися

війни. І будуть сидіти кожен під виноградною лозою своєю та під смоківницею своєю, і ніхто не налякає їх, бо устами Господа Саваофа промовивце." Міхея 4:1-4

Останні дні

Вираз "останні дні", використаний у наведеному вище уривку, описує останні дні панування гріха і смерті на землі, а також період, коли буде встановлено новий і кращий порядок під безпосереднім керівництвом Месії. Уявлення Темної доби про останні дні виявляються абсолютно помилковими, якщо порівняти їх з цим та іншими надихаючими надії Писаннями. Наприклад, замість того, щоб останні дні означали кінець будь-якої надії, а також будь-якої можливості для покаяння, пророк представляє абсолютно протилежну картину. Він каже, що тоді Бог навчить людей Своїх шляхів, і вони будуть ходити Його стежками; що вони припинять свої егоїстичні, войовничі нахили і присвятять свій час сприянню миру і доброзичливості: народ не підніме меча на народ, і вони більше не будуть вчитися війні.

Не всі деталі устрою Месіанського Царства розкриті в Біблії, але ми впевнені, що та ж божественна сила і безпомилкова мудрість, яка створила і тепер керує впорядкованим рухом усіх

мільйонів небесних тіл, дає впевненість у тому, що методи Царства, за допомогою яких знання Божого закону любові буде впроваджено по всій довжині і ширині землі відразу після теперішнього краху людського гріха і егоїзму, будуть застосовані в усьому світі.

Символізм пророцтва Міхея, звичайно, заснований на речах, з якими був знайомий сам пророк. Списи і мечі сьогодні не надто популярні як ефективні знаряддя війни. Якби це пророцтво було написане в більш сучасні часи, воно, безсумнівно, згадувало б підводні човни, літаки, отруйні гази та ядерну війну.

Так само і картина виноградної лози та фігового дерева - це картина миру і задоволеності, заснована на достатній впевненості в тому, що все необхідне і комфортне для життя буде і надалі доступне для всіх, коли Царство Христове буде в повній мірі діяти. Затишний будинок, вільний від іпотеки, в якому нічого не бракує, був би сучасним уявленням про той самий славний стан.

Процитуюмо ще одне цікаве пророцтво про часи відшкодування: "На цій горі [Царстві] Господь Саваот зробить для всіх людей бенкет жирних страв, бенкет вин на осаді. ... добре очищених. І

зруйнує на цій горі обличчя покривала, накинутого на всіх людей, і завісу, що розкинута над усіма народами. Він поглине смерть у перемозі, і витре Господь Бог усі сльози з усіх облич, і докір народу Свого Він забере з усієї землі, бо це сказав Господь". Ісаї 25:6-8

Про що ще можна просити, як не про те, що описано в цьому підбадьорюючому серце пророцтві про майбутні благословення відплати? Це справді буде свято, коли "прийде бажання всіх народів". (Аггея 2:7) Це свято символізує положення Месіанського Царства, що відновлюють і підтримують життя.

Завіса, що символізує сліпучий вплив цього "старого змія", буде знята. Це стане можливим тому, що, як вказує Об'явлення, сатана буде зв'язаний, щоб він більше не міг обманювати народи. Об'явлення 20:1-3

Смерть буде поглинута перемогою! Саме смерть увійшла у світ і зруйнувала щастя всіх; але "те, що було втрачено", має бути відновлено, отже, смерть повинна бути знищена.

В Об'явленні 21:4 нам сказано, що "смерті вже не буде". Складність у минулому полягала в тому, що багато хто намагався перенести всі ці славні земні обітниці на небо, не помічаючи того факту,

що лише одиниці - справжні послідовники Вчителя в цьому віці - отримають небесну нагороду. Саме тут, на землі, панує смерть; і саме тут, отже, смерті більше не буде.

Якими щасливими будуть люди, коли приймуть благословення Царства життя і спасіння! Зверніть увагу, що говорить пророк з цього приводу: "І буде сказано в того дня: Ось, це наш Бог, ми чекали Його, і Він спасе нас; це Господь, ми чекали Його, будемо радіти і веселитися спасінням Його". Ісаїя 25:9

Мільйони людей, дійсно, чекали і прагнули кращого розуміння істинного Бога! Багато хто також сподівався і молився про спасіння, яке тільки Він може дати! Світ чекав на світанок Божої прихильності - несвідомо, можливо, не маючи жодного уявлення про те, як і коли це має статися. Коли засліплюючий вплив залятого обманщика буде усунутий і знання Божої слави наповнить землю, тоді світ пізнає свого Бога, і насправді та з ентузіазмом повернеться до Нього всім своїм серцем.

Могутня Божя сила

Нехай нічия віра не похитнеться перед безмежністю того, що Бог обіцяв зробити для людства. Пам'ятайте, що ми зараз розглядаємо те,

що обіцяв зробити всемогутній вічний Творець всесвіту. Бог, який створив життя, здатний відтворити його в достатку, щоб виконати Свої обітниці.

Це відшкодування має включати як мертвих, так і тих, хто вмирає. Саме про це йдеться в біблійному вченні про воскресіння. Це чудове вчення про воскресіння з мертвих було заперечене традиційною теорією про те, що смерті не існує. Як можна воскреснути з мертвих, якщо людина не була мертвою? Наскільки неможливо було збентеженому світові зрозуміти просту, але втішну для душі надію на відшкодування, поки їхній розум був засліплений традицією безсмертної душі! Тепер, слава Богу, ми бачимо, що таке спасіння; що воно означає пробудження з мертвих і відновлення життя на землі. Біблія описує смерть як сон, з якого всі повинні прокинутися, оновитися, вранці нового дня, що незабаром настане. Божественний годинник віків вже показує ранню ранкову годину; і хоча темрява ще густа, день стрімко наближається; так, він вже зовсім близько.

Найпрекраснішим у цьому всьому є той факт, що ці життєдайні благословення відшкодування справді не за горами. І для того, щоб повірити в

це, не потрібно мати надмірної віри. Біблійні пророки були настільки точними у своїх передбаченнях теперішніх світових умов - умов, які безпосередньо передували встановленню Божого Царства - що не важко повірити, що та ж сама божественна сила і мудрість, яка керувала пророчими висловлюваннями про речі, які ми зараз приймаємо як реальність, повинна також керувати пророкуванням ще більш чудових речей, які лежать просто попереду.

Тож радіймо з надихаючої перспективи, яка перед нами; і нехай бачення цих прийдешніх радощів допоможе нам терпеливо зносити випробування сьогодення. Панування гріха і смерті було довгою і виснажливою ніччю для всього світу. Проте для кожної людини цей час минає швидко, і з його плином кожен з нас закладає фундамент дуже цінного уроку. Якщо тепер ми можемо усвідомити, що мудрий і люблячий Творець допустив панування зла саме для того, щоб ми краще зрозуміли Його і Його закони, ми можемо терпляче чекати і продовжувати молитися про прихід нового дня.